

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2018 și de către partea vătămată Ceban Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Mardare Vasile XXX, născut la XXX, originar din XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.01.2018 pînă la 09.02.2018;

Instanța de apel de la 03.03.2018 pînă la 15.03.2018; 19.04.2018-05.06.2018;

Instanța de recurs de la 20.08.2018 pînă la 07.11.2018.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 februarie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, **Mardare Vasile** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, **Mardare Vasile**, la 27 noiembrie 2017, ora 06:40, conducătorul auto, fiind treaz, posedând permis de conducere, valabil de categoria corespunzătoare, pe timp de noapte, în condiții de vizibilitate redusă, conducând automobilul de model „Renault Clio” cu n/î XXX, se deplasa pe bd. Dimitrie Cantemir, mun. Chișinău, din direcția str. Albișoara, spre str. Ismail.

În timpul deplasării, ajungând la trecerea nederijată pentru pietoni amplasată în preajma blocului locativ situat pe XXX, conducătorul auto, **Mardare Vasile**, intrând în zona de acțiune a indicatoarelor de informare și orientare 5.50.3 - 5.50.4 „Trecere pentru pietoni” și a marcajului rutier 1.14.1 n-a asigurat securitatea la trafic și nu a acordat prioritate pietonului la trecerea pentru pietoni nederijată, semnalizată prin indicatoarele și marcajele corespunzătoare, și încălcând prevederile pct. 11 lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia „Conducătorul de vehicul este obligat la trecerile pentru pietoni cu circulația nederijată, să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului” și ale pct. 45.1) și 2) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în

pericol siguranța traficului”, și ca urmare cu automobilul pe care îl conducea, a comis tamponarea pietonului, Ceban Svetlana XXX, născută la XXX, care în acel moment regulamentar traversa carosabilul la trecerea pentru pietoni semnalizată prin indicatoarele de informare și orientare 5.50.3 - 5.50.4 și a marcajului rutier 1.14.1, de la dreapta spre stânga, relativ deplasării mijlocului de transport în cauză.

În rezultatul accidentului rutier autovehiculul a fost tehnic deteriorat, iar pietonului, Ceban Svetlana, conform raportului de expertiză judiciară medico - legală nr. 2768/D din 14.12.2017 i-a fost cauzată o vătămare corporală medie sub formă de „Fractura cominutivă cu deplasare a osului radial drept în loc tipic, hematom subcutan cu suprafața echimotică în regiunea supraorbitală pe dreapta” (f.d. 113-114).

Fapta constatată de prima instanță este calificată în baza art. 264 alin. (1) Cod penal; încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale (f. d. 115).

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul la 16.02.2018 a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu aplicarea pedepsei complementare, sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 1 an și încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlul de cheltuieli judiciare suma de 320 lei.

În motivarea apelului, s-a invocat că, prima instanță nu s-a expus asupra cererii procurorului privind încasarea de la condamnatul în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărimea de 320 lei suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară, precum și asupra corpului delict, anexat la materialele cauzei penale, CD-R, pe care se conțin imaginile video înregistrate în momentul producerii accidentului rutier din 27.11.2017. Totodată, procurorul a invocat că, pedeapsa stabilită infractorului, nu este echitabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2018, a fost admisă parțial cererea de apel înaintată de către procuror, casată parțial sentința primei instanțe, în partea ce se referă la soluționarea chestiunii privind corpurile delict și a cheltuielilor judiciare și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre, după cum urmează:

Corpul delict: CD-R, pe care se conțin imaginile video înregistrate în momentul producerii accidentului rutier din 27 noiembrie 2017, ora 06.40, a se păstra la materialele dosarul penal.

Cheltuielile de judecată în sumă de 320 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară se trec în contul statului.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. Mai mult, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Mardare Vasile, în baza dispozițiilor art. 264 alin. (1) Cod penal al RM, individualizată prin „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale*”.

Judecarea cauzei penale s-a desfășurat în procedura simplificată de judecare a cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 110-111).

Instanța de apel a constatat că, din conținutul cererii de apel înaintate de către procuror, rezultă că legalitatea sentinței primei instanțe a fost contestată doar în partea ce ține de cheltuielile de judecată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară, precum și cu privire la corpul delict, asupra cărora instanța de fond nu s-a expus prin sentință dar și în partea neaplicării sancțiunii complementare.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului, *Mardare Vasile*, au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa în formă de amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani, iar în temeiul criteriilor enunțate la art. 16 alin. (3) Cod penal infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului, *Mardare Vasile*, au fost stabilite: comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

În contextul rigorilor art. 77 Cod penal, instanța de apel a notat că careva circumstanțe agravante în privința inculpatului, nu au fost identificate.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, la individualizarea și stabilirea categoriei și mărimea pedepsei în privința inculpatului, *Mardare Vasile*, în mod just prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat (este caracterizat pozitiv la locul de muncă (f.d.48), fără antecedente penale, partea vătămată nu are pretenții materiale), de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, totodată ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

Instanța de apel a reținut că, este neîntemeiat argumentul procurorului privind aplicarea față de inculpat a sancțiunii complementare, or, instanța de fond corect și legal a ajuns la concluzia de nu a aplica față de inculpatul, *Mardare Vasile*, pedeapsa complementară, în formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Așadar, conform sancțiunii normei art. 264 alin. (1) Cod penal, persoana care conduce mijlocul de transport, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, este pasibilă de pedeapsă penală în formă de amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, *sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.*

În contextul expus, se conchide că aplicarea pedepsei complementare în formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, este pasibilă aplicării doar în cazul numirii inculpatului a pedepsei principale în formă de închisoare, or, la caz, în privința inculpatului, *Mardare Vasile*, a fost aplicată pedeapsă în formă de amendă penală, ceea ce denotă că în privința acestuia este ilegală numirea pedepsei complementare, din considerentul incompatibilității aplicării în același timp a sancțiunii penale în formă de amendă penală și a sancțiunii complementare în formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, ultima fiind pasibilă aplicării

doar în situația numirii sancțiunii celei mai aspre prevăzute de norma de condamnare, adică a pedepsei închisorii.

Totodată, instanța de apel a notat că, este neîntemeiată cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare compuse din suma de 320 de lei, ce au fost suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză nr.2768/D din 14 decembrie 2017.

Așadar, reieșind din art. 221 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a notat că, procurorul nu a formulat și înaintat conform normei precitate supra, o acțiune civilă în cadrul procesului penal, formulând cerințele corespunzătoare, limitându-se la invocarea circumstanțelor privind cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză nr.2768/D din 14 decembrie 2017, privind constatarea gradului leziunilor corporale suportate de către partea vătămată, Ceban Svetlana, ca urmare tamponării cu automobilul condus de inculpat.

Totodată, în contextul art. 143 alin. (1), pct. 2), art. 227 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, prevăd clar și explicit nemijlocit obligațiunea statului, în persoana organului de urmărire penală, de restituire a cheltuielilor judiciare, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor dispuse pe marginea examinării cauzelor penale.

Așadar, reținând aceste împrejurări, instanța de apel a menționat că cheltuielile legate de efectuarea expertizei medicale privind constatarea gradului vătămarilor corporale suportate de către partea vătămată, nu urmează a fi puse în sarcina inculpatului, de vreme ce anume organul de urmărire penală, în calitate de ordonator al acestei expertize și are calitatea responsabilă material, față de acțiunile dispuse pe marginea examinării cauzei penale.

Cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare privind constatarea leziunilor corporale suportate de către partea vătămată, nu pot fi dispuse spre încasare din contul lui Mardare Vasile, de vreme ce investigarea și cercetarea faptelor infracționale, și constituie obligația și atribuția de bază a organului de urmărire penală, care în exercitarea atribuțiilor funcționale, este asigurată financiar de către stat, or, impunerea acestor cheltuieli inculpatului ar constitui încasarea dublă a aceleiași sume cheltuite în legătură cu cauza penală, deoarece aceste sume sunt garantate din contul statului, în contextul dispunerii expertizei de către ordonator, adică de către organul de urmărire penală.

Cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în cazul nemijlocit, nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente și suportate anume de către stat, motiv pentru care cerințele procurorului la acest capitol sunt pasibile respingerii.

Mai mult ca atât, obligația de a suporta cheltuielile judiciare nu poate reveni în principal inculpatului, având în vedere că nemijlocit statul prin intermediul organelor de resort, organului de urmărire penală și a procurorului, exercită și apără cetățenii săi de faptele infracționale și preîntâmpină comiterea infracțiunilor, precum și întreprinde acțiuni în vederea investigării infracțiunilor deja comise, ca în cele din urmă să survină după caz pedeapsa penală, sau achitarea persoanei.

Astfel, instanța de apel a notat că, sub aspectul dat, anume statului îi revine obligațiunea de drept de a asigura și acoperi cheltuielile legate de investigarea și judecarea cauzelor penale, din care considerente, trecerea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză în mărime de 320 lei, urmează a fi suportat din contul statului.

Referitor la faptul invocat de procuror cu privire la faptul că, instanța de fond nu s-a expus asupra corpului delict, în acest sens, se constată justificată afirmația dată,

motiv pentru care instanța de apel determină necesitatea de a se expune asupra corpului delict anexate la materialele cauzei penale și anume CD - R, pe care se conțin imaginile video înregistrate în momentul producerii accidentului rutier din 27 noiembrie 2017.

În cazul de față, soarta corpului delict urmează a fi hotărâtă, conform cerințelor art. 162 alin. (1), pct. 5) Cod de procedură penală, care indică că „în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. în acest caz: documentele care constituie corpuri delict rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau la solicitare se remit persoanelor interesate”.

Astfel, corpul delict - CD - R, pe care se conțin imaginile video înregistrate în momentul producerii accidentului rutier din 27 noiembrie 2017, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale.

5. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată, Ceban Svetlana, prin care a solicitat să fie anulată sentința, cu emiterea unei noi sentințe, prin care să-i fie achitată paguba materială și morală în sumă de 50 000 lei.

În susținerea apelului, partea vătămată a invocat că, Mardare Vasile nu a recuperat nicio pagubă. La procuratură și în instanța de judecată nu a fost invitată nici odată, prin ce dreptul la un proces echitabil a fost încălcat.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, a fost respins ca fiind nefondat, apelul declarat de partea vătămată, Ceban Svetlana și menținută sentința primei instanțe, în partea atacată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, analizând procesul - verbal de audiere a părții vătămate din 28 noiembrie 2017 (f. d. 21), se observă că Ceban S. a indicat că nu are pretenții de ordina material sau moral față de Mardare V., declarând că: „... a găsit un numitor comun...”; totodată, solicitând ca procesul penal să se desfășoare în absența ei.

Potrivit scrisorii nr. 36-r/17-1 1535 din 22 decembrie 2017, Ceban S. a fost informată de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Principal) Corpaci L. privind finisarea urmăririi penale privindu-1 pe Mardare V., fiindu-i explicate dreptul de a lua cunoștință cu materialele cauzei și de a formula cereri și obiecții (f. d. 91); în cadrul procedurii respective, partea vătămată Ceban S., la fel, n-a înaintat pretenții materiale față de Mardare V., inclusiv, acțiune civilă.

Potrivit avizului de recepție semnat (f. d. 103), partea vătămată, Ceban S., fiind citată legal în ședința de judecată în primă instanță pentru data de 25 ianuarie 2018, conform procesului - verbal al ședinței de judecată din 25 ianuarie 2018, nu s-a prezentat, astfel judecarea cauzei penale în primă instanță s-a desfășurat în absența ei (f. d. 110-111).

Prin urmare, motivele invocate de apelant nu sunt fondate, din punct de vedere al legalității.

Odată ce partea vătămată, Ceban S. n-a intentat acțiune civilă în prezentul proces penal, inclusiv și până la încheierea cercetării judecătorești, așa după cum prevede art. 221 Cod de procedură penală, se consideră lipsită de temei legal cererea privind repararea prejudiciului produs prin infracțiune, înaintată instanței de apel.

Totodată, se remarcă că partea vătămată, în atare situație, nu este lipsită de dreptul de a-și revendica pretențiile de natură civilă, izvorâte din procesul penal, în ordinea procedurii civile.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art. 409 alin. (2) Cod de

procedură penală, instanța a conchis că, nu există alte temeuri de a interveni în sentință.

Urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu au constatat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art. 364/1 alin. (7) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală.

Calificarea infracțiunii este efectuată corect, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal: încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a obține prin pedeapsa cu amendă, fiind redusă cu 1/4 limitele de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia este condamnat **Mardare V.**

7. Nefiind de acord decizia instanței de apel din 15 martie 2018, procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casare acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului menționând că, instanța de apel nu a luat în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite și neîntemeiat nu a aplicat pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport. Totodată, recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel în partea cheltuielilor de judecată, motivînd că potrivit art. 227 alin. (1), 229 alin. (1), (2) Cod penal, instanța urma să încaseze cheltuielile de judecată de la **Mardare Vasile.**

7.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din 05 iunie 2018, partea vătămată, **Ceban Svetlana**, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casare acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurenta susține dezacordul cu soluția instanței de apel de a respinge solicitarea acesteia privind încasarea de la inculpat a prejudiciului solicitat.

7.2. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul **Bernicova Marina** în numele inculpatului **Mardare Vasile**, a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate procuror și de partea vătămată, **Ceban Svetlana**, prin care a menționat că, recursurile urmează a fi respinse, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra faptelor invocate. Din textul deciziilor rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârile cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, fiind în corespundere cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent

Prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror:

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 320 lei, exprimate în costul raportului de expertiză medico-legală nr. 2768/D din 14.12.2017, efectuat în cadrul urmăririi penale, care au fost trecute în contul statului și aplicarea pedepsei complimentare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, însă Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat cerințele acuzatorului de stat ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d. 137-152).

Astfel, autorul invocând prevederile art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate, instanța menționează că, aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art. 143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Drept urmare celor nominalizate, se deduce că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea acesteia vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Referirea recurentului la Legea nr. 316 din 22.11.2017, prin care a fost exclus alin. (2) din art.143 Cod penal, nu poate fi reținută, deoarece respectiva Lege a intrat în vigoare la 09.02.2018, pe când infracțiunea a fost comisă până la aceste modificări.

Mai mult, recurentul nu și-a argumentat suficient solicitarea sa, or, art. 229 Cod de procedură penală nu prevede nicidecum încasarea în mod obligatoriu și imperativ a cheltuielilor judiciare de la inculpat.

Astfel, Colegiul penal consideră că, instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de către procuror în mărime de 320 lei pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Cât privește motivul invocat de procuror, precum că instanța de apel eronat nu a aplicat pedeapsa complimentară inculpatului Mardare Vasile, Colegiul penal

menționează că, inculpatul a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, care prevede că, persoana care conduce mijlocul de transport, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, este pasibilă de pedeapsă penală în formă de amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani.

Astfel, instanța de recurs menționează că, aplicarea pedepsei complementare în formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, este pasibilă aplicării doar în cazul numirii inculpatului a pedepsei principale în formă de închisoare, or, la caz, în privința inculpatului, *Mardare Vasile*, a fost aplicată pedeapsă sub formă de amendă penală, ceea ce denotă că în privința acestuia nu poate fi numită pedeapsa complementară, din considerentul incompatibilității aplicării în același timp a sancțiunii penale sub formă de amendă penală și a sancțiunii complementare în formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, ultima fiind pasibilă aplicării doar în situația numirii sancțiunii celei mai aspre prevăzute de norma de condamnare, adică a pedepsei închisorii.

Referitor la recursul ordinar declarat de partea vătămată, Ceban Svetlana:

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii solicitării a încasării de la *Mardare Vasile*, a pagubei materiale și morale pricinuită părții vătămate prin accidentul rutier în sumă de 50 000 lei.

Colegiul penal menționează că, potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 28 noiembrie 2017 (f. d. 21), *Ceban S.* a indicat că, nu are pretenții de ordina material sau moral față de *Mardare V.*, declarând că: „... a găsit un numitor comun...”; totodată, solicitând ca procesul penal să se desfășoare în absența ei.

Totodată, potrivit scrisorii nr. 36-r/17-11535 din 22 decembrie 2017, *Ceban S.* a fost informată de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Principal) *Corpaci L.* privind finalizarea urmăririi penale privindu-1 pe *Mardare V.*, fiindu-i explicate dreptul de a lua cunoștință cu materialele cauzei și de a formula careva cereri și obiecții (f. d. 91); în cadrul procedurii respective, partea vătămată *Ceban S.*, la fel, n-a înaintat pretenții materiale față de *Mardare V.*, inclusiv acțiune civilă.

Potrivit avizului de recepție semnat (f. d. 103), partea vătămată *Ceban S.*, fiind citată legal în ședința de judecată în primă instanță pentru data de 25 ianuarie 2018, conform procesului - verbal al ședinței de judecată din 25 ianuarie 2018, nu s-a prezentat, astfel judecarea cauzei penale în primă instanță s-a desfășurat în absența ei (f. d. 110-111).

Instanța de recurs menționează că, *Ceban S.* n-a intentat acțiune civilă în prezentul proces penal, inclusiv și până la încheierea cercetării judecătorești, așa după cum prevede art. 221 Cod de procedură penală, astfel, se consideră lipsită de temei legal cererea privind repararea prejudiciului produs prin infracțiune.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Totodată, partea vătămată Ceban S., nu este lipsită de dreptul de a-și revendica pretențiile de natură civilă, izvorâte din procesul penal, în ordinea procedurii civile.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de procuror și de partea vătămată Ceban Svetlana se declară inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2018 și de către partea vătămată Ceban Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, în cauza penală în privința lui **Mardare Vasile XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **05 decembrie 2018**.

Președinte:

Elena Covalenco,

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu